

PRICHINDEII de la

3

Revistă semestrială ON-LINE
Școala Gimnazială Nr.3
Nivel preșcolar

Nr.5

DECEMBRIE 2024

Piatra Neamț

PRICHINDEII DE LA 3

NR. 5, DECEMBRIE 2024

DIN CUPRINS

<i>Mediul curat – copii sănătoși și educați</i>	Pag.3
<i>Să învățăm despre biodiversitate</i>	Pag.5
<i>Un cartof și doi huhurezi - poveste</i>	Pag.8
<i>Despre Crăciun</i>	Pag.11
<i>Rolul activităților extracurriculare la vârsta preșcolară</i>	Pag.12
<i>Să lucrăm împreună</i>	Pag.13
<i>Leție despre bunătate, dărnicie și iubire...pentru mici și mari</i>	Pag.14
<i>Invitație la han</i>	Pag.15
<i>Să spunem povești</i>	Pag.17
<i>Educatoarea creativă: Grădinița a-nceput</i>	Pag.19
<i>Detectivii prichindei</i>	Pag.20

COLECTIVUL DE REDACȚIE

<i>Prof. educație timpurie GHEORGHIU MANUELA</i>
<i>Prof. ONICIUC ANIȘOARA</i>
<i>Prof. COSNICEANU MARIA VALENTINA</i>
<i>Prof. educație timpurie TANASĂ OANA MARIA</i>
<i>Prof. educație timpurie ȘERBAN MARUSIA MIHAELA</i>
<i>Prof. educație timpurie ZĂNOAGĂ ZOIA</i>
<i>Informatician GHIURCĂ DORINA</i>

Coperta: Tanasă Oana Maria

ISSN 2810 – 143X

ISSN-L 2810 – 143X

MEDIUL CURAT – COPII SĂNĂTOȘI ȘI EDUCAȚI

Educația copilului trebuie să urmărească dezvoltarea respectului față de mediul natural și constituie unul din obiectivele care se regăsește la toate disciplinele de învățământ.

În cadrul activităților din SĂPTĂMÂNA VERDE am avut posibilitatea de a transmite copiilor de grupă mică informații despre protejarea naturii prin reciclare și bucuria pe care o pot aduce Pământului, de a fi o planetă curată.

Vă prezint câteva idei de activități ecologice pe care le-am aplicat cu succes în activitatea cu copiii de la grupa mică.

1. „Cum diferă coșurile de gunoi?”

În urma activității de informare a copiilor în legătură cu efectele poluării prin intermediul deșeurilor și importanța reciclării, realizată cu ajutorul imaginilor, aceștia au înțeles că un mediu sănătos are nevoie de energia unor „mici ecologiști”, care să vină în ajutorul planetei prin implicarea acestora în acțiuni de ecologizare și reciclare. Astfel, au aflat că deșeurile se aruncă în pubele de culori diferite. În clasă au fost amenajate 3 coșuri și un colț al clasei cu resturi de hârtie, carton, sticlă plastic, cutii metal. Copiii au avut sarcina de a arunca deșeurile în coșul potrivit. Micii ecologiști au concluzionat astfel, că Pământul are nevoie urgentă de ajutor, iar ei sunt pregătiți să înceapă, alături de familie și prieteni, să dea o mână de ajutor pentru sănătatea naturii și implicit, a oamenilor.

2. „Planeta Pământ”

În a doua parte a activității micii ecologiști au dorit să ajute Pământul printr-o lucrare colectivă, confecționând copaci care îl ajută să respire aer curat.

3. „Ștafeta micilor ecologiști”

Pentru a fi pregătiți de orice încercare, copiii trebuie să fie antrenați și să aibă o condiție fizică exemplară. În acest sens, „micii ecologiști” își încep antrenamentele prin intermediul diferitelor jocuri sportive și de mișcare.

Activitatea sportivă s-a desfășurat în sala de grupă, unde preșcolarii au fost împărțiți în două „patrule de reciclare”, având sarcina de a aduna, într-un timp cât mai scurt, sticle plastic, pentru a fi duse la „Căsuța cu plastice”. Fiecare copil a trebuit să ducă pe rând câte o sticlă din „cercul cu deșuri”, să parcurgă, în alergare, drumul către cercul de reciclare, apoi să predea ștafeta următorului ecologist, până când toate plasticele au ajuns la reciclare.

Activitățile cu conținut ecologic își găsesc finalitatea în comportamentele dobândite de copii: de a fi mai buni, mai sensibili față de ambient, de a fi mai protectori, mai plini de solicitudine, de a acționa mai disciplinat, de a fi mai responsabili, mai plini de inițiativă și mai prompti în respectarea unor reguli.

Educatore, Mihaela ACHIRILOAE

Grădinița cu program prelungit nr.2

SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE BIODIVERSITATE

Ce este biodiversitatea? **Biodiversitatea reprezintă varietatea vieții de pe planeta noastră:** cele peste opt milioane de specii de plante și animale care trăiesc pe planetă, ecosistemele care le susțin și diversitatea genetică care le caracterizează. Altfel spus, ea este include toate organismele vii, plantele și animalele, precum și sistemele ecologice din care acestea fac parte.

De la apariția vieții pe Pământ, acum 3,8 milioane de ani, biodiversitatea a trecut prin îndelungate evoluții.

Sistemele naturale sunt interconectate, relațiile dintre toate plantele și animalele vii creând „rețeaua vieții”, o plasă de siguranță care ajută la asigurarea supraviețuirii și bunăstării tuturor ființelor vii de pe această planetă, inclusiv a noastră, oamenii.

Atunci când această vastă rețea se află în echilibru, toată biodiversitatea lucrează pentru a curăța apa, a purifica aerul, a întreține solul, a regla clima, a opri epidemiile, a recicla nutrienții și a furniza hrană.

De fiecare dată când o specie dispare, e ca și cum un fir din pânză ar fi tăiat, lăsând găuri în plasa de siguranță a planetei și modificând sistemele fin echilibrate.

Fiind un aspect atât de important al vieții de pe Pământ, este obligatoriu să știm cum să ne comportăm cu tot ceea ce se află în jurul nostru, cum să acționăm pentru a nu crea dezechilibre sau cum să reparăm ceea ce deja am stricat.

Cum putem face acest lucru? Desigur, prin **educație**.

De când începe această educație? De la vârste mici, mai întâi în familie, apoi în grădiniță, școală și chiar în orice moment al vieții, deoarece educația nu are limită.

Ce pot învăța și cum pot învăța preșcolarii despre biodiversitate? Fiind permanent parte din natură, ei pot învăța despre tot ce îi înconjoară. De la firul de iarbă pe care calcă când aleargă desculți, la arborii falnici din păduri, de la cele mai mici vietăți care trăiesc în pământ și pe pământ, la aerul pe care îl respiră, la apa cu care își potolesc setea, până cele mai mari viețuitoare care îi fascinează. Cărțile de specialitate, poveștile, cântecele, vizitele și toate mijloacele didactice specifice educației timpurii sunt surse care susțin aceste demersuri.

Începând cu anul 2022, a fost introdus în structura anului școlar programul *Săptămâna verde*, care vine în completarea experiențelor de învățare din cadrul disciplinelor/modulelor de studiu, pentru a accentua componenta referitoare la schimbările climatice și protecția mediului.

Programul *Săptămâna verde* contribuie la dezvoltarea premiselor competențelor antepreșcolariilor, preșcolariilor, de investigare inter- și transdisciplinară a realității înconjurătoare și formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător.

În acest an școlar, în ultima săptămână a lunii octombrie, preșcolarii de la grupa mare, Steluțele, au fost implicați în diverse activități din cadrul acestui program: Păduri și viața terestră - *Prieteni pădurii*; Atelier

educativ – interactiv pentru o alimentație sănătoasă - *Drumul laptelui de la fermă pe masa noastră* – vizită la fermă, Apele și viața acvatică – *Marea Neagră*; Poluarea – Poluarea apei pe înțelesul copiilor.

Activitatea despre **biodiversitate** a abordat o temă interesantă, și anume, *Din viața păsărilor răpitoare de noapte*. Pentru început, copiii au vizualizat imaginile cu păsări din *Atlasul păsărilor din România*, pe baza cărora s-au purtat discuții libere. Apoi, au primit vizita partenerilor noștri de la Muzeul de Științe Naturale Piatra Neamț, unde au avut ocazia de a observa de aproape o bufniță și un huhurez, în mărime naturală, de a le descrie și analiza, descoperind asemănările și deosebirile dintre ele, aflând totodată, informații despre modul de viață și importanța lor în habitatul în care trăiesc. Curiozitatea preșcolărilor a fost stimulată pe tot parcursul întâlnirii, aceștia adresând numeroase întrebări despre aceste păsări, la care au primit răspunsuri avizate din parte muzeografului.

Ce au mai aflat copiii despre...?

Bufnița

- bufnița este singura pasăre care are ochii situați pe partea anterioară a capului. Spre deosebire de ai oamenilor, aceștia sunt ficși. Din această cauză are un gât scurt, dar foarte flexibil, pe care îl poate întoarce în aproape toate părțile;

- vânează numai noaptea, zburând fără zgomot, la distanțe de până la 15 km de cuib;
- se hrănește cu șoareci, crabi, broaște, lilieci mici, insecte, șerpi, șopârle sau chiar iepuri.

Nu are mulți dușmani, pentru că iese noaptea și este bine camuflată de culorile penelor;

- este o pasăre folositoare, deoarece consumă rozătoare și insecte dăunătoare. Într-un an vânează aproximativ 10 000 de șoareci care, înmulțindu-se, ar consuma cantități uriașe de hrană și ar duce la răspândirea multor boli;

- trăiește singură în cuiburi construite în crengile sau scorburile copacilor și pe pământ, în regiuni stâncoase.

Huhurez

- penajul gri-maroniu gălbui deschis, striat cu brun;

- cap rotund cu disc facial gri-gălbui uniform, ochi negri și cioc galben;

- coada lungă sub formă de pană de despăcat (vizibilă în zbor) prezintă pe partea dorsală dungă întunecată și lată;

- se hrănește cu mamifere de talie mică (șoareci, chițcani) sau medie (ieपुरi), amfibieni, șopârle și insecte. Ocazional se hrănește și cu păsări mici sau chiar de talie mai mare (precum porumbei, ieruncă etc.);

- cuibărește izolat în trunchiuri de arbori (de tip "horn"), scorburile artificiale sau cuiburi de păsări răpitoare de zi, abandonate;

- este amenințat de degradarea și distrugerea habitatelor prin înlăturarea arborilor bătrâni și a trunchiurilor asemănătoare cu un horn (coș de fum) ceea ce duce la absența locurilor propice pentru cuibărit.

Activitatea a continuat cu audierea povestirii *Un cartof și doi huhurezi*, poveste în care copiii au aflat despre relația de prietenie dintre cele două păsări. Ca dovadă că au învățat lucruri noi despre elemente din biodiversitatea din țara noastră, preșcolarii au colorat imagini cu păsările observate.

La finalul zilei, cu toții și-au exprimat impresiile despre ceea ce au învățat, despre cum s-au simțit în toate momentele activității, dar și cum se vor comporta cu viețuitoarele din natură, știind că fiecare dintre acestea are un rol important în ”rețeaua vieții”.

Bibliografie

1. Sursa: <https://www.greenpeace.org/romania/articol/8449/5-motive-pentru-care-avem-nevoie-de-biodiversitate-pentru-supravietuire/>

Prof. educație timpurie, Manuela GHEORGHIU

Grădinița cu program prelungit Nr. 9 – grupa de program normal

UN CARTOF ȘI DOI HUHUREZI

În pădurea de fag trăiau doi huhurezi: micul Strix și marele Plix. Ei erau foarte buni prieteni și de aceea, împărțeau tot ce aveau.

Dar, Strix și Plix nu erau doi huhurezi obișnuiți, ei găteau totul și nu mâncau deloc carne crudă. Pentru a găti, ei aveau o adevărată bucătărie. Bucătăria lor era într-o scorbură și acolo ei aveau multe oale și o sobă cu vatră. La sobă pregăteau ciorbă, căci ciorba era mâncarea lor preferată. Pentru Strix și Plix, nu trecea nici o zi fără ciorbă cu vânat sau supă.

Multă vreme, cei doi huhurezi au trăit foarte bine în pădurea lor. Mâncare era multă, ei aveau ce să vâneze tot timpul, așa că, nu știau ce era foamea. De la o vreme însă, Strix și Plix erau nevoiți să renunțe la ciorbele cele bune, pentru că ei știau să facă doar ciorbă cu carne de vânat, iar de la un timp, în pădure nu mai erau animale mici. De aceea, cei doi huhurezi răbdau de foame.

Alte păsări răpitoare plecaseră în pădurea de stejar ori, în pădurea de brad, însă Strix și Plix nici nu se gândeau să își abandoneze cuiburile. Munciseră foarte mult pentru a le construi!

– Mai bine mor de foame! spunea Strix.

– Da, și eu la fel, răspundea marele Plix.

Însă pe Strix și pe Plix îi chinuia cumplit foamea. La început, nu era atât de rău, dar acum totul se schimbase. Trecuseră prea multe zile fără mâncare și de aceea, Strix și Plix aveau dureri mari de burtă și erau slăbiți.

– Mă doare burta, spunea Plix.

– Și pe mine, răspundea Strix.

– Ce să facem? întreba Plix.

– Nu știu, răspundea Strix.

– Simt că amețesc, spunea Plix.

– Și eu... răspundea Strix. Este foarte rău să nu ai de mâncare, dar Strix și Plix nu se dădeau bătuți atât de ușor.

– Voi pleca să caut ceva de mâncare! spuse hotărât Plix. Chiar dacă nu voi găsi nimic de vânat, ceva tot voi face!

– Du-te, răspunse Strix. Apoi, Plix își luă zborul cu mare grijă, să nu cadă pe jos de slăbit ce era. El zbură foarte puțin, era prea flămând, așa că ateriză repede. Nu era bine să cadă de la înălțime. Pe pământ erau multe frunze uscate, iar Plix își strânse aripile și începu să țopăie după ceva de-ale gurii.

– Ce mai găsesc eu oare pe jos? se întreba Plix deprimat. Foamea nu e bună deloc. Și mă doare și burta...

Tot țopăind prin pădure, el se gândea la Strix și la ciorbele cele bune.

– Ce n-aș da pentru o lingură de ciorbă! se plângea Plix.

Cu gândul la mâncare, huhurezul căuta în continuare. Țop-țop-țop, Țop-țop-țop, Țop-țop-țop... dar nu era nicio vietate în toată pădurea de fag.

- De-aș găsi o piatră și tot aș avea ce să pun în oală! spuse deodată Plix și se opri supărat pe loc.
- Ce să fac? se întreba el privind în jos.

Cum privea el spre pământ, i se arătă ca prin vis, un cartof roșu.

- Ce mai e și asta? se întreabă el. Parcă ar fi o piatră moale, sau... ce să fie? dar, și dacă ar fi piatră, am spus că o pun în oală. Chiar așa voi face! spuse el hotărât și porni spre casă.

Spre seară, Plix ajunsese acasă. Avea cartoful bine strâns în ghearele de la picioare.

- Ai găsit ceva de mâncare? îl întreabă Strix.
- Nu știu ce să îți răspund, spuse Plix. Poate că am găsit, poate că nu. Nici eu singur nu știu. Ce crezi că e asta? spuse el arătând spre cartof.
- Ce să fie? E un biet cartof... Ce să facem cu un singur cartof? răspunse Strix.
- Să ne gândim foarte bine, spuse Plix. Avem numai acest cartof. Să facem cât mai multă mâncare cu el!

Așa că, Strix și Plix se așezară la masă. Priveau spre cartoful cel roșu și spuneau:

- Să îl coacem în cuptor!
- Dar dacă îl coacem, îl mâncăm prea repede!
- Să îl fierbem în oală!
- Și așa se termină prea repede!
- Ce să facem cu un singur cartof ca să avem multă mâncare?

Cum nu se hotărau ce să facă, Strix spuse:

- Să îl împărțim! Eu îl gătesc așa cum vreau eu iar tu, așa cum vrei tu!

Așa au făcut. Plix luă partea lui iar Strix luă partea lui.

- Să merg după niște măcriși! se gândi Strix. Îmi voi face o ciorbă delicioasă! spuse el bucuros că știa ce să facă.

Plix însă, nu știa ce să facă și el, cu o bucată de cartof.

- Îl mănânc așa cum este. Am o foame de lup! spuse el. Nici nu termină de gândit că și înfulecă bucata de cartof.
- Ce bine e! gata cu foamea... se bucura el. Apoi, Plix se duse să se odihnească.

În timpul acela, Strix era prin pădure. El țopăia pe jos căutând măcrișul. Măcrișul este verde și acrișor. Dacă îl pui în ciorbă, ea devine tare bună. Strix știa asta. De aceea, căuta măcrișul prin pădure, în locurile umbroase.

- Am găsit! se bucură el dintr-o dată. Am găsit! Ce bună va fi ciorba mea, se bucura el. Apoi se grăbi spre casă.

Acasă, Strix luă partea lui de cartof și se puse pe gătit. Cum altceva nu avea, curăță bine cartoful de coajă, măcrișul îl tăie și îl puse peste cartof, în oală. Apoi, plecă după crenguțe uscate pentru foc. Se duse grăbit și veni repede. Apoi aprinse și focul și cât ai clipi, ciorba lui era gata. Avea o foame de lup. Își luă farfuria cea mai mare și puse înăuntru 7 polonice de ciorbă. Ciorba era fierbinte. De aceea, Strix se așeză la

masă și așteptă.

– Ce frumos miroase ciorba mea! spuse Strix, privind aburii care se ridicau din farfuria lui.

Dar, până să i se răcească lui ciorba, se trezi și Plix.

– Au, ce mă doare stomacul... cât mi-e de foame! se plângea el.

– Unde e partea ta din cartof? îl întrebă Stix.

– Am mâncat-o crudă, răspuse Plix rușinat. Dar tot mi-e foame...

– Dacă ți-e foame, atunci hai să stai la masă cu mine, spuse Strix binevoitor. Am făcut o ciorbă delicioasă!

Să vezi ce bine vom mânca amândoi!

Apoi, Plix și Strix se așezară împreună la masă ca întotdeauna. După masă, Plix spuse:

– Îmi pare rău că am luat din mâncarea ta.

– Nu face nimic, Plix. Pentru că am stat la masă împreună, ciorba aceasta mi s-a părut cu totul delicioasă. Nu aș fi mâncat singur pentru nimic în lume! răspuse Strix. Dar Plix, știa că greșise. De aceea, a doua zi porni din nou în zbor: căuta încă un cartof. Căutând, el văzu urmele a doua roți.

– Pesemne că a trecut un om pe aici, spuse el. Plix merse după urmele acelea și ajunse la o poartă înaltă.

Zbură pe deasupra porții și privi cu mare atenție. Ceea ce vedea era de necrezut: o grădină imensă plină cu cartofi.

– Câți cartofi!!! strigă el. Cred că de aici a venit și cartoful meu de ieri...

Plix se grăbi spre casă și îi spuse și lui Strix despre grădină. Apoi, porniră amândoi într-acolo.

– Ce minunăție! strigă Strix. Iată Plix, cartofi! Iată Plix, legume! striga el bucuros.

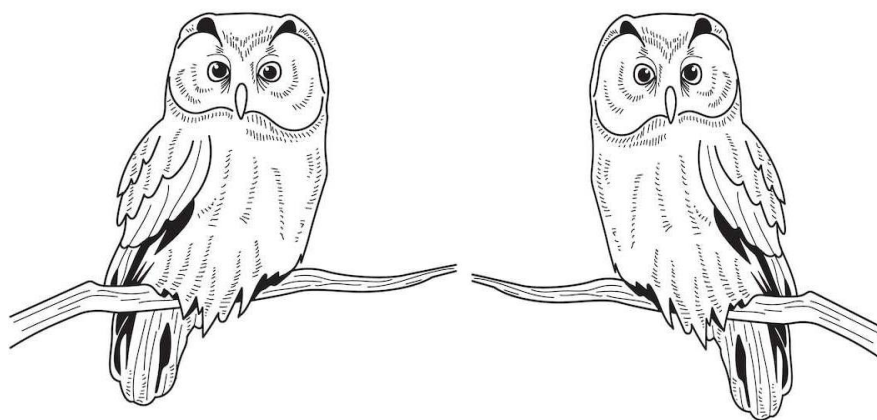
– Cred că de acum nu vom mai sta flămânzi vreodată, spuse Plix.

– Așa este, răspuse Strix. Apoi, cei doi prieteni își luară cele trebuincioase și merseră spre casă.

De atunci, Strix și Plix au putut să își pregătească fără nicio grijă ciorbele care le plăceau atât de mult. Și or mai fi trăind și astăzi pe lângă vreo grădină, plină cu verdeață și cartofi roșii.

Sfârșit!

Sursa: <https://diversificare.ro/povesti/2015/05/un-cartof-si-doi-huhurezi/>

Prof. educație timpurie, Manuela GHEORGHIU

Grădinița cu program prelungit nr. 9 – grupa de program normal

DESPRE SIMBOLURILE CRĂCIUNULUI

Pomul de Crăciun simbolizează Pomul Vieții.

Darurile de Crăciun reamintesc de Darurile Magilor.

Grupurile de colindători semnifică cetele îngeresti ce au vestit Nașterea Domnului.

Luminile de Crăciun reamintesc de steaua de la Betleem ce a călăuzit Magii.

Lumânările aprinse simbolizează lumina pe care a adus-o în lume Nașterea Domnului.

Moș Crăciun preînchipuie iubirea milostivă a lui Dumnezeu.

Prof. educație timpurie, Manuela GHEORGHIU

Grădinița cu program prelungit Nr. 9 – grupa de program normal

Rolul activităților extracurriculare la vârsta preșcolară

Educația extrașcolară cuprinde ansamblul activităților educaționale organizate în afara programului școlar, în incinta unităților de învățământ sau în afara acestora, care au rol complementar activităților educaționale formale și se concentrează pe dezvoltarea în ansamblu a personalității preșcolarilor, contribuind la dezvoltarea lor fizică, cognitivă, emoțională și socială, pentru atingerea potențialului individual și participarea activă în societate. Educația extrașcolară contribuie atât la dezvoltarea competențelor din curriculumul național, cât și la dezvoltarea unor competențe complementare acestora.

Activitățile extracurriculare organizate de grădiniță au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale. Aceste activități le oferă destindere, recreere, voie bună, satisfacțiile atmosferei de grup, iar una dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoașterii a aptitudinilor.

Serbările școlare sunt evenimente festive organizate în școli pentru a marca diverse ocazii sau sărbători. Acestea includ adesea spectacole, recitaluri și activități artistice desfășurate de preșcolari, pentru a împărtăși bucuria și creativitatea lor cu comunitatea școlară. La pregătirea și realizarea serbărilor, toți copiii participă și se implică, învățând roluri din scenete, poezii, cântece, etc.

Exemple de activități extrașcolare: Ziua copilului, Ziua mamei, Sfârșit de an școlar; Serbări cu caracter istoric, cultural, comemorativ și religios: Festivalul Toamnei, Ziua recoltei, Sf. Nicolae, Crăciun, Paști, 1 Decembrie, 24 Ianuarie, Ziua lui Eminescu, Ziua Europei. Serbarea este modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor. Serbările școlare sunt momente de bucurie atât pentru copii, cât și pentru părinții lor.

Prof. educație timpurie, Ana-Dumitrița CIOBANU

Educatoare, Maria FĂRCĂȘANU

Grădinița cu program prelungit nr.6

SĂ LUCRĂM ÎMPREUNĂ !

Educatoare, Adelina SACARĂ

Grădinița cu program prelungit Nr. 9

LECTIE DESPRE BUNĂTATE, DĂRNICIE ȘI IUBIRE...
PENTRU MICI ȘI MARI

Sursa - <https://www.clubulcopiilor.ro/poezii-de-craciun/>

Prof. educație timpurie, Manuela GHEORGHIU

Grădinița cu program prelungit Nr. 9 – grupa de program normal

INVITATIE LA HAN

26 noiembrie 2024

Ș.P.Ș nr. 6, Grupa mare LICURICI

„Ia poftiti, poftiti aproape! Nu ganditi ca nu se poate!

Daca tot e sarbatoare, sa punem de-a sezatoare.

Mainile-or lucra cu spor, gurile-or canta in cor,

Fete mandre si flacai, ne-om intrece fiecare

La hanul cu sarbatoare!”

ȘEZĂTOAREA- cea mai frumoasă tradiție păstrată de-a lungul anilor cu sfințenie a prins viață la finalul lunii noiembrie și la grupa noastră....grupa mare „Licurici”.

De altfel, sfârșitul toamnei este un bun prilej de a „evalua” darurile

După ce au amenajat sala de grupă cu ștergare, covoare, unelte și vase traditionale, (străchini, căni, ulcioare, furcă și fus, andrele, gheme de lână etc.), coșuri cu fructe și legume copiii și-au invitat părinții, bunicii, frații mai mari și mai mici la...

„HANUL ROMÂNAȘILOR”.

Împreună cu doamnele educatoare copiii au recitat, au cântat, au spus ghicitori, proverbe și zicători. Îndemnați de un mic și talentat „Nică”, au depănat „amintiri” din frumoasa copilărie a povestitorului Ion Creangă și au ascultat glumele lui „Păcală”.

Și, pentru că de la nicio șezătoare nu lipsește muzica și dansul popular, Licuricii s-au prins într-o frumoasă horă a românașilor!

Veselia, bucuria, voia bună s-au numărat printre obiectivele urmărite în desfășurarea acestei activități, alături de dorința copiilor de a demonstra cunoștințe, priceperi și deprinderi, deprinderi de-a lungul parcursului instructiv-educativ.

La final, s-au ospătat din merele, nucile, prăjiturile aduse de către părinții lor minunați.

Scopul șezătorilor este acela de a dezvolta dragostea și respectul față de tradițiile populare românești, față de costumele populare și obiceiurile autohtone, dansurile și muzica populară.

Vârsta preșcolară dă farmec acestor activități și contribuie la crearea unei stări de bună dispoziție, socializare, cooperare.

Această tradiție nu doar că ne îmbogățește sufletele, dar ne și ajută să păstrăm vie cultura, istoria și tradițiile noastre.

Această șezătoare a stârnit emoții și bucurie în inimile tuturor celor prezenți, aducând la viață lumea satului românesc.

Prof. educație timpurie, Marusia Mihaela ȘERBAN
Prof. educație timpurie, Paula-Mihaela PRISACĂ

*Și uite-asa am reușit și la han ne-am întâlnit
Într-o zi de sâmbătă, la o mandra șezătoare.
Am cântat, ne-am amuzat, sucuri bune-am învățat.*

Pagina specialistului

Să spunem povești!

Cele șase arte ale limbajului - vorbitul, ascultatul, cititul, scrisul, citirea limbajului non-verbal și reprezentarea vizuală sunt inter-relaționate. Până la vârsta de șase ani, copiii cărora li s-au citit povești sau care au povestit oral au un vocabular semnificativ mai vast în comparație cu colegii lor (Hamilton & Weiss, 2005).

Din cele mai vechi timpuri, toate culturile au folosit spusul poveștilor ca o modalitate de a transmite credințe, tradiții și informații istorice generațiilor viitoare. Din perspectivă educațională, în Statele Unite, spusul poveștilor de către elevi este implementat ca materie obligatorie în aproximativ 50% din școli, deoarece dezvoltă atât abilitățile lingvistice și abilitatea de a vorbi în public, cât și caracterul.

În România, spusul poveștilor a început să apară în general sub formă de ateliere în care adulții spun povestiri orale copiilor și copiii învață să compună povestiri pe baza unor imagini.

Spunem povești sau citim cu voce tare?

Spusul poveștilor este diferit și aduce recompense pe care cititul cu voce tare nu le poate aduce. Fiind o activitate interactivă, povestitorul vede reacția ascultătorilor și poate astfel să-și adapteze spusul poveștilor sau stilul de a povesti în timp real, ceea ce duce de fiecare dată la o povestire unică.

Beneficii educaționale :

- **Dezvoltarea abilităților sociale**

Atunci când observă un povestitor în acțiune, copiii învață să interpreteze limbajul non-verbal cu ajutorul contextului verbal care oferă informații suplimentare. Atunci când spun povești, copiii învață să utilizeze

limbajul non-verbal și să descifreze reacțiile celor care ascultă. Inteligența intra-personală este stimulată și atunci când cei mici își descoperă preferințele literare și ce stil de învățare este pentru ei cel mai eficient.

- **Coeziunea grupului**

Atunci când copiii ascultă povești în cadrul grupei/clasei, se creează un limbaj comun format din cuvinte, expresii și nume proprii specifice anumitor povești. Acest limbaj comun poate acționa ca un liant al grupului, care întărește legăturile dintre membri și dezvoltă un sentiment comunitar. De asemenea, întrucât umorul este de multe ori o modalitate extrem de eficientă de a impune limite, cadrul didactic se poate folosi de acest limbaj comun pentru a spori motivația copiilor de a-și utiliza autocontrolul. Profesorul se poate concentra pe anumite detalii pentru a crea un mediu în care copiii sunt implicați cu bucurie, concentrați pe sarcină, și au sentimentul că realizările lor individuale și colective le aparțin.

- **Perseverența**

După ce învață să citească, pentru a dobândi fluentă, elevii au nevoie să citească același material de mai multe ori. Citirea repetată este percepută adesea ca fiind plictisitoare. În cazul pregătirii unei povești pentru a fi interpretată în public, citirea repetată are o semnificație imediată. Elevii înțeleg care este scopul; văd valoarea acestor repetiții din perspectiva aprecierii primite din partea publicului atunci când își știu bine povestea.

Avantajele spusului poveștilor sunt multiple, astfel încât s-au dezvoltat anumite programe și ateliere care îi implică pe cei mici, de la vârste fragede. Recunoștința, optimismul, curiozitatea, auto-controlul, comunicarea expresivă sunt dezvoltate prin această metodă, cu beneficii importante pentru fiecare preșcolar sau elev.

Bibliografie:

1. *Spusul poveștilor și dezvoltarea trăsăturilor de caracter la copii. Formare pentru consilierii școlari.* Manual, Institutul de Științe ale Educației, Euroguidance și ExplorerKid

Consilier școlar, Amihăesei Ana-Maria

Educatorea creativă

Grădinița a-nceput

S-au îngălbenit copacii,
Timpul iute a trecut,
Dup-o vară călduroasă
Grădinița a-nceput!

Vin pe drum cu bucurie,
Fetițe și băieți
Și fac mare gălăgie
Când aleargă pe alei.

Se grăbesc spre grădiniță
Căci au multe de-nvățat,
Dar e simplu, când prin joacă,
Lucruri noi ai observat!

Doamna loe e zâmbitoare,
Ea cu drag i-a-ntâmpinat
Și știu toți cât îi iubește,
Chiar de i-a mai și certat!

Prof. educație timpurie, Oana-Maria TANASĂ
Grădinița cu program prelungit Nr. 2

DETECTIVII PRICHINDEI

Găsește cel puțin 10 diferențe.

Prof. învă. primar, Ciprian ONOFREI

